

[Nør Christensen]

Definitionen af, hvilke kunstværdier der skal omfattes af lovgivningen, kan selvfølgelig altid diskuteres. CD kan acceptere den foreslåede værdigrænse samt den tidsmæssige skillelinje ved 1660. Svenskernes ranen i Karl Gustav-krigene før det famøse skæbneår efterlod jo næsten kun det af værdi, som folk nåede at få gravet ned. Derfor er det rimeligt, at vi især værner om kulturværdierne fra før den tid. Vi kan så håbe, at en del af de mange antikviteter m.v., Danmark nu indfører fra Sverige, er nogle af vore gamle værdigenstande.

Etableringen af kulturværdiudvalget som et sagkyndigt råd til vurdering af udførselstilladelser osv. betragter CD som en sikring af opretholdelse af et vist retfærdighedsniveau i afgørelserne. Vi er altså tilfredse med, at staten skal tilpligtes at afgive købstilbud, hvis en udførselstilladelse afslås.

CD finder det i denne forbindelse vigtigt, at der tilvejebringes mest mulig information til befolkningen om problemet, så det gøres attraktivt for alle at medvirke til at værne om vor nationale kulturarv. Jeg tænker her f.eks. på brochurer, der kan fremlægges på offentlige steder, benyttelse af statens informationstjeneste, plakater og husskilte, og man kan forestille sig mange andre ting.

Når det er sagt, skal CD også understrege, at der med lovforslaget naturligvis ikke må ske nogen skærpelse over for kulturværdier i privateje, ligesom de virksomheder, der handler med kunstgenstande, ikke må føle sig truet på deres næring.

Med hensyn til de forskellige typer kulturgenstande vil CD gerne påpege fotografiets betydning som historisk kildemateriale. Dets kulturhistoriske og dokumentariske betydning har indtil for få år siden været noget upåagtet, men anses i dag for at være uomtvistelig. CD kunne måske nok have ønsket sig en tidsmæssig skillelinje også her, f.eks. år 1900, og jeg ved ikke, om værdigrænsen på 30.000 er tilstrækkelig, men vi er naturligvis parat til at se også på dette i udvalget.

Vi er opmærksomme på den indsamlingskampagne, lokalarkiverne iværksatte for nogle år siden – så vidt jeg ved også med gode resultater til følge. Ligesom arkiverne dengang var tilfredse med lån af gamle fotos til affotografering, foreslår CD, at dette tilbud også indgår i statens forsøg på sikring af fotos som kulturværdier.

Alt i alt er CD godt tilfreds med lovforslaget, som vi finder velovervejet og gennemarbejdet, og vi kan derfor tilslutte os det.

Tinning (VS):

2,5 mill. kr. om året til sikring af kulturværdierne i Danmark lyder meget fornuftigt, og i VS synes vi, at forslaget hele vejen igennem ser meget fornuftigt ud, så jeg vil for en gangs skyld sige, at jeg vel stort set holder hr. Nør Christensens ordførertale, bare betydelig kortere. Det er jo også nogle gange omvendt.

Jeg skal ikke sige mere om det, ud over at en fremskyndelse af ikrafttrædelsen også er noget, der vil kunne finde støtte hos den venstresocialistiske folketingsgruppe.

Poulsgaard (FP):

Forbud, forbud, forbud! Det var der nogle partier, der i sin tid tordnede imod. De sagde, at de var frihedsskende partier, og nu skulle der privatiseres.

Her er der altså et område, der er privatiseret, men nu vil staten til at bestemme over det også. Hvornår bliver denne regering klogere? Hvornår holder man op med at sige, at man er et frihedsparti? Hvornår holder man op med at sige, at man er liberal? Man har jo kun ét eneste ønske, og det er, at staten skal dirigere alt fra vugge til grav, ligesom socialdemokratiet vil. Det er grove løjer. Hvad snakker vi om, når vi snakker om kulturværdier, og at staten skal sikres forkøbsret? Så siger man så pænt, at forkøbsret er til markedspris. Ja tak, den markedspris er nok begrænset, hvis man ved, at staten kan gå ind og købe. Hvis derimod hele verden stod til rådighed som køber, hvad var markedsprisen så? Det var ét spørgsmål.

Hvad er kulturværdier? Er det f.eks. den lille havfrue, Dybbøl Mølle eller Skamlingsbanken? Er der nogen, der regner med, at der er nogen, der vil sælge disse, og at de vil blive flyttet til udlandet? Eller tænker man igen på de såkaldte malerier af Skagensmalerne f.eks.?

Samtidig med at denne regering gør alt, for at vi skal blive i EF, vil man simpelt hen ikke tage konsekvensen af et frit marked og af, at vi er en del af verden. Næh, vor lille private Hassan skal vi da have lov til at beholde i vor lille idyl. Vi har magasiner, som